

Εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Κουρτέζη.

— Μήπως γνωρίζεις καὶ δι' ἐμὲ καρμία θέσι;
— Εἶναι μία. Ἡ διοίκησις τῆς Ἐθν. Τραπέζης.

ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΤΑΙΚΗΣ

ΙΟΥΝΙΟΥ 1913 ΣΤΟΛΙΔΗΡΩΝ

— Πάρτε, ἀφεντικό, δύο μόνου μοῦ ἔμειναν· πάρτε γιὰ νὰ ξεπουλήσω . . .

— Πήγαινε στὸ διαβολὸ καὶ ξεφορτώσου με . . .

Ἐνῷ φεύγει ὁ βρωμερὸς αὐτὸς, ὁ ξυπόλητος ἀνθοπῶλης, εἰς παχύσαρκος ὑπήκοος τοῦ Οὐμέρτου ἀρχίζει μὲ τὸ δρογανέτο του νὰ σπαράσσῃ τὰ ώτά μου. Ἡ σύζυγός του καὶ τὰ τρία τέκνα του διὰ τὴν τοιαύτην βανδαλικήν κατὰ τῆς ἀκοῆς μου ἐπίθεσιν τρίς μοὶ προέτειναν τὸν ἐπαιτικόν των ρυπαρόν δίσκον.

Τὸ δρογανέτο διαδέχεται εἰς μικροσκοπικὸς ρήτωρ, δστις ἀνέρχεται ἐπὶ τινὸς καθίσματος καὶ ἀπαγγέλλει μετὰ θάρρους, τοῦ ὅποιου τὰ δριαὶ συγχέονται πρὸς τὴν ἀναίδειαν, διάφορα γνωστὰ ποιῆματα. Μετὰ τὸν κύτοσχέδιον αὐτὸν ρήτορα, δστις δὲν δμοιάζει πρὸς τοὺς ρήτορας τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, καθ' ὃσον αὐτὸς ἀργυρολογεῖ, ἔρχεται ίνα δώσῃ τὸ τελευταῖον κτύπημα ὁ Μαρίνος μετὰ τῆς ὀργήστρας του. Ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν ἀκολουθίαν του ὁ μὲν εἰς εἶναι τυφλός, ὑποθέτομεν δέ, ὅτι ὁ ἔτερος εἶνα. . . κωφός, ἀλλὰ θὰ ἡτο εὐχῆς ἔργον καὶ οἱ τρεῖς νὰ ήσαν βωβοὶ καὶ ἀγειρεῖς.

* * *

Μετὰ τὰ ἀλλεπαλληλα ταῦτα δημόσια θεάματα, διὰ τὰ ὅποια καλὸν θὰ ἡτο ἐπενέβαινεν ἡ ἀστυνομία, ἡγέρθην ίνα ἀναχωρήσω. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἤκουσα τὸ τελευταῖον ἀσμα τῶν «Μυλωνάδων» ἐξ οὐ συνεπέρανα, ὅτι θὰ ἡτο ἡ 3 ὥρα μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἡ κόπωσις καὶ

τοῦ σώματός μου καὶ τοῦ πνεύματός μου ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων αὐτῶν ἐπιθέσεων ἢ διασκεδάσεων—ὅπως θέλετε—ήτο τοιαύτη, ωστε Επεσακ ἐπὶ τῆς κλίνης μου σχεδὸν ἀναίσθητος. Ἐθαύμασακ ἐν ἀρχῇ, ὅτε ἀφυπνίσθην τὴν πρωΐαν, πῶς αἱ φάλαγγες τῶν κορέων μοὶ ἐπέτρεψαν ἔστι καὶ ἐν τοιαύτη κεκμηκυτα καταστάσει νὰ θουχάσω, ἀλλ᾽ εἶδον, ὅτι οἱ ταλασίπωροι ἀποπειράθεντες νὰ ἐκπορθήσωσα τὴν κλίνην μου ἐπάτησαν εἰς τὴν ἐφημερίδα ἐν ἦτο δημοσιευμένον τὸ ὑπνωτικὸν οἰκονομολογικὸν σφύρον καὶ ἐπάυτοῦ εὔρον... τὸν τάφον των

Τοπαγαίες

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗΝ

(Ἐπιεύμεσοι).

Ἐνθάδε κεῖται ναυαγὸς πτωχὴ, ἀμαρτωλὴ,
Ἡτις μόνον συντρίμματα καὶ ἔύλα μὲν ὄριζει.
Τὸν θάνατόν της μέτοχοι ἐθρήνησαν πολλοὶ.
Καὶ ὁ Φανός... τοῦ Χαρατέζη τὸ μνήμα της φωτίζει!

Μαύρος Γάτος